

לא א פירי מילתא
במחלוקתא דרבי אבהו
בבבא ז

דעא פירי

לב ב ג מיי פירי מילתא
גליס מילתא :

ל ד ה ו מיי פירי מילתא
קוממחא מח מילתא :

ז ח ט י מיי סס מילתא :

לה ח מיי פירי מילתא
גליס מילתא :

אמר רבי אבהו מדי בקפידא תליא מילתא . דכיון דלא עבר
בראשונה נהכטל כבד וכי עבר נמי בשניה לא עמא הכבד
ביניאחו לחץ לפי שנהכטל במי הכטוסה וליה אבהו חקקה
אחרי נקט במגיתין כרי זה לבט עבר ארגלף מילתא
למפרע דכיון דלא עבר ארגלף מילתא
למפרע שנהכטל כבד אלא ודאי
בקפידא תליא מילתא וי"ל דלא איגלף
מילתא למפרע שלא היה ראוי לעבור
מחלוקתא ע"י שלא עבר טעה שהרי כל
עשה הוא מחייב יותר ויותר
ומתקרא שמה היה ראוי לעבור ואי
נמי היה כבוד כדק לקט דמטמא
טומאה בלוטה לקי אלמדיך למר
ה"ל לבט : **אמר** בקפידא תליא
מילתא . וליה אס כן מה טרד
בהעברת סמיים כיון ומכטל בלבו
כני וי"ל דכטלה דעוה אלל כל אדם
אס יכטל בלא עשה סממיים :

הנה למחמס דרבנן . מיה כיון
דגניטת לבא כהם מגופה
לא מקלינן א לא משום דליכא
למחלוקתא בלבב (ב) כדפירש במהמיתין
ולא דמי לרס חכוסה דלקמן ומקלינן
משום דהוי מדרבנן אי נמי כד
לכרז אפילו למפרע נקט הרי זה
לבב א שאחז ממחלה שלא נחייב
כל כך היה יוכל לללח : **רבי** מיי
מנא ליה . וליה אס כן לפולס לא
יניכד תוכחא מברייא דמתני ב' ר'
מייא וכי רבי אשעיף וי"ל דכטלה
אדק (בא) וכטובות דק (פס) כל
דלמר מילתא דבי ר' מייא ו' אשעיף
ולא פשיטא ליה ממחתי' ט' ודק הוי
פשיטא ליה לר"ל דלא רמזא במהמיתין
ועד דכברא הוא מדרבנן מהמיתין
כהם ולא דם נדה שמו מניה דרס
נדה ודאי לא מלי כטל וליה ליה
מילוק בין להבא בין למפרע :
אמר מחכבסת ויולא ממנה רביעית
דס . פרש"י בהגול (ב"ק ק"א)
שיתג מים כמיה ואס כשיחטט
לחץ ומלח רביעית יותר א"כ ודאי
יהי ט רביעית דם וקסה דאפילו לא

מדי בקפידא תליא מילתא . כממיה . כיון דעורוהו שנימסיס טעורוהו
אלמח לאו דם הוא אחרות משום קפידא אמאי עמלוח : דם הבריה
דדאי . כגון מה שקמה כקדן דם אף על גב דודאי דם הוא : מעביד
עליו ד סממנין ומבטלו . ואפילו לא עבר ארגלף מילתא ויהא אחר
הואיל ואין אדם מקפיד עליו אחר
העברת המניין מלמול לא חוסא :
חרסיך . כגון עביט של מי רגליס של
זו ושל זנה : שסוין משקה לצאת .
לומר דך משקה ללחט ע"י ליטון
הארס וכיון שהיו רסין אלו כהנור
בשעת היסקו יולא מתקין ועמול
טעור מחורו : לא שני . אלא דקמיי
הוסק אין לא הוסק לא דל זמן שהן
נגלעין כמרסין אין ממטמאין אה אחר
הטעור אלא משקין קלין שאינן אב
הטומאה כגון דממט עיט דרס
מגפמו או מי רגליס דטמא ממ או
טמא שרז דאפילו כהוסק ויולא והיו
הן ממט בלאר הפטור לא טמאווהו
אלא מדרבנן דלחן משקה טממא
כלי מח ממסקה אב הטומאה : אבל
משקין חמורין . כגון מי רגליס של
זו ושל זנה שרינה נכון הכטוב
מעייטת לטמא אדם וכליס : טמא .
הטעור אפילו לא הוסק כיון דישלין
ללחט ע"י היסק לאו טמאה בלוטה
היא ומממאה : אי לא לא . דהוה
ליה טומאה בלוטה כמרסין וטומאה
בלוטה לא מממא כדלמר כבהמה
המקשה (פולין ע"ב) : טהורוהו טהורות .
אי אמרת כשלמח בלוט משום יוכל
ללחט אלא ע"י הדחק טעור אשויס
הכי מלין לקולא ואמרין לבט הוא
וטעור משום דאי נמי דם הוא כיון
דנגלע כל כך דלחן הסממנין יוכלין
להעבירו ואף על פי שיכול ללחט על ידי
לפון טעור אלא לדידך דלמרת האילן
יוכלין ללחט על ידי היסק כי לא
יולא נמי ממחל הכה היכי מלין
לקולא ללחול מרמיה מליה דללמח
דס הוא : אמר ליה הגה לכחמיים .
דעיקר מחילת גורמן אינה אלא
מדרבנן הילכך מקלינן דמדאורייתא
עד שרמיה כבשריה : מעביד עליו

מדי בקפידא תליא מילתא . א"ל רבי אבהו רבי דייא אומר
ד"ם הגדה ודאי מעביד עליו ו סמנין ומבטלו
ואמאי הא דם נדה הוא אלמא בקפידא תליא
מילתא ה"נ בקפידא תליא מילתא *תנן הרם
דרסין שנשחמט בהן זב שבלעו משקין
ונפלו לאייר התנור והוסק התנור טמא
שסוף משקה לצאת אמר ר"ל לא שני אלא
משקין קלים אבל משקין חמורין טמא אע"פ
שלא הוסק התנור רבי יוחנן אמר 'אחד
משקין קלין ואחד משקין חמורין אם הוסק
התנור אין אי לא לא איתביה רבי יוחנן
לריש לקיש המבילו ועשה על גבי שחרות
והעביר עליו ו סמנין ולא עבר הרי זה צבע
וטהורוהו טהורות ואין צריך להסביל אמר
ליה הגה לכחמיים דרבנן והתני רבי דייא
דס הגדה ודאי מעביד עליו ו סמנין ומבטלו
אמר ליה רבי לא שנה רבי דייא מנא ליה
איתביה רבי יוחנן לריש לקיש *רביעית דם
שנבלע בבית הבית טמא ואמרי לה הבית
שדור 'ולא פליגי הא בבליים דמעיקרא
הא בבליים דבסוף *ונבלעה בכסות אם
מחכבסת ויוצא ממנה רביעית דם טמאה
ואם לא שחרה אמר רב כהנא מקולי
רביעיות שנו כאן שאני דם חבוסה דרבנן
איתביה ר"ל לרבי יוחנן *כל הבלוע שאינו
יכול לצאת שדור הא יוכל לצאת טמא ואף
ע"ג דלא נפיק *א"ד פפא "כל היבא דאין
יכול לצאת ולא הקפיד עליו דברי הכל
שדור יוכל לצאת והקפיד עליו דברי הכל
טמא כי פליגי דיכול לצאת ולא הקפיד עליו
מר סבר כיון דיכול לצאת אף על גב דלא
הקפיד עליו ומר סבר אע"ג דיכול לצאת

כ"ר . והא הכה דודאי דם הוא חמורין ליה משום דנגלע כל כך
ואע"פ שיכול ללחט ע"י לפון : אמר לו זו אינה משנה . ומשכסת
היא הואיל ורבי לא שנה במשמתי שפיר אה המשנה : ר' דייא .
תלמודו מנין לו : רביעית דם . של מה מטמא כהאל : הבית
טמא . כלי הבית טמאין כהאל : בבליים דמעיקרא . שהיו שם
קודם שנגלעה שטמאין שנטמאו כהאל : והא בבליים דלבסוף . שכלו
בית לאחר שנגלעה הדם כרקע טעוריס דפו לא מממא : ואם
לאו טהורה . ודע"ג דרביעית שלמה נגלעט דע . אלמח ע"י שאיני
יכול ללחט להדיא אלא ע"י הדחק כי הכה דע"י לפון נפקא כולה
וקמי טהורה : דם חבוסה . האי רביעית דמקלין זה לא כהאל
ממש מן המה אלא רביעית דם חבוסה שהיא ספק ואפ"י לא
נגלעה אין לה טומאה ודאי כדמתי כפ' כמחל (לקמן דף ע"ב) לחזו
דס חבוסה הרוז שילא ממט רביעית דם בחייו ובמותו ספק ילא רובו
ממיס ספק ילא רובו לאחר מישה וטמא : כיון דיכול לצאת
כ"ר . והא כרסין אע"ג דלא קפיד כהו הולוא לא מה שנתוק
עמאין כל זמן שלא ילא הואיל ויכול ללחט על ידי היסק :

הגרות הב"ח
(ב) ת"ח סמ"ו
(ג) כרסית :
(ד) ר"ח וס"ו
ולא ס"ו רפשי :

כ"ק ק"א : כלות פ"ג מ"ד
ט"ז

כלות פ"ג מ"ד

(ס"ב מ"ב)

ג"י רש"י א"ר ע"ב
היבא דאין יכול לצאת
ר"ה שדור יבא ו' ו' ו' ו'
הא נגמרות ס"ב

מוסף רש"י

רביעית דם .
מקמחא כהאל דכתיב
על כל נפשות מת
לעל זבא . ודס הוא
הכס . וקיס להו
לרסין דרביעית דם
לחץ שנבלעה בבית .
כרסית הבית טמא .
מקל טומאה דרקיע
היא (ב"ק ע"ב) .
בבליים דמעיקרא .
דהו צבית קודם
שנגלעה שיהיה ענין
והאלהיכ היות ע"י
ועל הכליס ועמול
הארס שנגלעה (ס"ג) .
ויצא ממנה רביעית
דס . שסא יתג מים
נמיה ומלח רביעית
יומר . שמשחלה נגלעה
זו יומר מרביעית
והכתיב הכסות לבית
היות עמא . ואם לאו
טהורה . הכית של
הסחיל על רביעית שכת
אכל נהגולו ככסות .
אכל הכסות טמא
שחילת עיניה דרביעית
מחלוקתא עממלה (ס"ג) .
מקולי רביעיות . של
על כן כגון דם חבוסה
שאינו טמא דלמח
אלא מדרבנן (ס"ג) . דל
מחוסה . הרוז שילא
בחייו רביעית דם בחייו
ובמותו . ספק כולה
ממיס (ס"ג) .

מדי בקפידא תליא מילתא . א"ל רבי אבהו רבי דייא אומר
ד"ם הגדה ודאי מעביד עליו ו סמנין ומבטלו
ואמאי הא דם נדה הוא אלמא בקפידא תליא
מילתא ה"נ בקפידא תליא מילתא *תנן הרם
דרסין שנשחמט בהן זב שבלעו משקין
ונפלו לאייר התנור והוסק התנור טמא
שסוף משקה לצאת אמר ר"ל לא שני אלא
משקין קלים אבל משקין חמורין טמא אע"פ
שלא הוסק התנור רבי יוחנן אמר 'אחד
משקין קלין ואחד משקין חמורין אם הוסק
התנור אין אי לא לא איתביה רבי יוחנן
לריש לקיש המבילו ועשה על גבי שחרות
והעביר עליו ו סמנין ולא עבר הרי זה צבע
וטהורוהו טהורות ואין צריך להסביל אמר
ליה הגה לכחמיים דרבנן והתני רבי דייא
דס הגדה ודאי מעביד עליו ו סמנין ומבטלו
אמר ליה רבי לא שנה רבי דייא מנא ליה
איתביה רבי יוחנן לריש לקיש *רביעית דם
שנבלע בבית הבית טמא ואמרי לה הבית
שדור 'ולא פליגי הא בבליים דמעיקרא
הא בבליים דבסוף *ונבלעה בכסות אם
מחכבסת ויוצא ממנה רביעית דם טמאה
ואם לא שחרה אמר רב כהנא מקולי
רביעיות שנו כאן שאני דם חבוסה דרבנן
איתביה ר"ל לרבי יוחנן *כל הבלוע שאינו
יכול לצאת שדור הא יוכל לצאת טמא ואף
ע"ג דלא נפיק *א"ד פפא "כל היבא דאין
יכול לצאת ולא הקפיד עליו דברי הכל
שדור יוכל לצאת והקפיד עליו דברי הכל
טמא כי פליגי דיכול לצאת ולא הקפיד עליו
מר סבר כיון דיכול לצאת אף על גב דלא
הקפיד עליו ומר סבר אע"ג דיכול לצאת

כ"ר . והא הכה דודאי דם הוא חמורין ליה משום דנגלע כל כך
ואע"פ שיכול ללחט ע"י לפון : אמר לו זו אינה משנה . ומשכסת
היא הואיל ורבי לא שנה במשמתי שפיר אה המשנה : ר' דייא .
תלמודו מנין לו : רביעית דם . של מה מטמא כהאל : הבית
טמא . כלי הבית טמאין כהאל : בבליים דמעיקרא . שהיו שם
קודם שנגלעה שטמאין שנטמאו כהאל : והא בבליים דלבסוף . שכלו
בית לאחר שנגלעה הדם כרקע טעוריס דפו לא מממא : ואם
לאו טהורה . ודע"ג דרביעית שלמה נגלעט דע . אלמח ע"י שאיני
יכול ללחט להדיא אלא ע"י הדחק כי הכה דע"י לפון נפקא כולה
וקמי טהורה : דם חבוסה . האי רביעית דמקלין זה לא כהאל
ממש מן המה אלא רביעית דם חבוסה שהיא ספק ואפ"י לא
נגלעה אין לה טומאה ודאי כדמתי כפ' כמחל (לקמן דף ע"ב) לחזו
דס חבוסה הרוז שילא ממט רביעית דם בחייו ובמותו ספק ילא רובו
ממיס ספק ילא רובו לאחר מישה וטמא : כיון דיכול לצאת
כ"ר . והא כרסין אע"ג דלא קפיד כהו הולוא לא מה שנתוק
עמאין כל זמן שלא ילא הואיל ויכול ללחט על ידי היסק :

מדי בקפידא תליא מילתא . א"ל רבי אבהו רבי דייא אומר
ד"ם הגדה ודאי מעביד עליו ו סמנין ומבטלו
ואמאי הא דם נדה הוא אלמא בקפידא תליא
מילתא ה"נ בקפידא תליא מילתא *תנן הרם
דרסין שנשחמט בהן זב שבלעו משקין
ונפלו לאייר התנור והוסק התנור טמא
שסוף משקה לצאת אמר ר"ל לא שני אלא
משקין קלים אבל משקין חמורין טמא אע"פ
שלא הוסק התנור רבי יוחנן אמר 'אחד
משקין קלין ואחד משקין חמורין אם הוסק
התנור אין אי לא לא איתביה רבי יוחנן
לריש לקיש המבילו ועשה על גבי שחרות
והעביר עליו ו סמנין ולא עבר הרי זה צבע
וטהורוהו טהורות ואין צריך להסביל אמר
ליה הגה לכחמיים דרבנן והתני רבי דייא
דס הגדה ודאי מעביד עליו ו סמנין ומבטלו
אמר ליה רבי לא שנה רבי דייא מנא ליה
איתביה רבי יוחנן לריש לקיש *רביעית דם
שנבלע בבית הבית טמא ואמרי לה הבית
שדור 'ולא פליגי הא בבליים דמעיקרא
הא בבליים דבסוף *ונבלעה בכסות אם
מחכבסת ויוצא ממנה רביעית דם טמאה
ואם לא שחרה אמר רב כהנא מקולי
רביעיות שנו כאן שאני דם חבוסה דרבנן
איתביה ר"ל לרבי יוחנן *כל הבלוע שאינו
יכול לצאת שדור הא יוכל לצאת טמא ואף
ע"ג דלא נפיק *א"ד פפא "כל היבא דאין
יכול לצאת ולא הקפיד עליו דברי הכל
שדור יוכל לצאת והקפיד עליו דברי הכל
טמא כי פליגי דיכול לצאת ולא הקפיד עליו
מר סבר כיון דיכול לצאת אף על גב דלא
הקפיד עליו ומר סבר אע"ג דיכול לצאת

כ"ר . והא הכה דודאי דם הוא חמורין ליה משום דנגלע כל כך
ואע"פ שיכול ללחט ע"י לפון : אמר לו זו אינה משנה . ומשכסת
היא הואיל ורבי לא שנה במשמתי שפיר אה המשנה : ר' דייא .
תלמודו מנין לו : רביעית דם . של מה מטמא כהאל : הבית
טמא . כלי הבית טמאין כהאל : בבליים דמעיקרא . שהיו שם
קודם שנגלעה שטמאין שנטמאו כהאל : והא בבליים דלבסוף . שכלו
בית לאחר שנגלעה הדם כרקע טעוריס דפו לא מממא : ואם
לאו טהורה . ודע"ג דרביעית שלמה נגלעט דע . אלמח ע"י שאיני
יכול ללחט להדיא אלא ע"י הדחק כי הכה דע"י לפון נפקא כולה
וקמי טהורה : דם חבוסה . האי רביעית דמקלין זה לא כהאל
ממש מן המה אלא רביעית דם חבוסה שהיא ספק ואפ"י לא
נגלעה אין לה טומאה ודאי כדמתי כפ' כמחל (לקמן דף ע"ב) לחזו
דס חבוסה הרוז שילא ממט רביעית דם בחייו ובמותו ספק ילא רובו
ממיס ספק ילא רובו לאחר מישה וטמא : כיון דיכול לצאת
כ"ר . והא כרסין אע"ג דלא קפיד כהו הולוא לא מה שנתוק
עמאין כל זמן שלא ילא הואיל ויכול ללחט על ידי היסק :